

„PRO ZDRAVOTNÍ ZÁKROKY“ ©

OBSAH:

- I. Čestné prohlášení (doporučené znění) a vyjádření přání pro případ nutného zdravotního zákroku učiněné ve smyslu čl. 9 mezinárodní úmluvy o biomedicíně a základních ústavních demokratických základů a hodnot České republiky
- II. Vhled do mezinárodní ochrany svébytnosti, důstojnosti, integrity člověka a práv v souvislosti s aplikací biologie a medicíny podle mezinárodní úmluvy, kterou náš stát ratifikoval pod sdělením č. 96/2001 Sb.m.s. (tzv. úmluva o lidských právech a biomedicíně)
- III. Vhled do klíčových hodnot a postavení svébytného člověka, na kterých staví demokratické základy ČR chráněné ústavními zákony
- IV. Klíčové právní závěry plynoucí z platné klíčové legislativy a právem chráněných demokratických základů a hodnot ČR (podrobně rozpracováno v manuálu pro člověka svébytnou bytost)
- V. Upozornění na možné právní následky či důsledky spojené s nerespektováním svrchovaného svébytného postavení občana a jeho ústavně zaručených práv a svobod
- VI. Upozornění na možné právní následky či důsledky spojené s nerespektováním svrchovaného svébytného postavení občana a jeho ústavně zaručených práv a svobod
- VII. Vzorové doporučené znění pro „Oznámení o uplatnění výhrady svědomí a žádost o informace před provedením povinného testování“

Autorka: Mgr. Daniela Šenarová

(www.zakonyrovnavahy.cz)

facebook

I. Čestné prohlášení (doporučené znění) a vyjádření přání pro případ nutného zdravotního zákroku učiněné ve smyslu čl. 9 mezinárodní úmluvy o biomedicíně a základních ústavních demokratických základů a hodnot České republiky

a) Já, níže podepsaná/ý,, nar., bytem:

tímto čestně prohlašuji, že:

- si nejsem vědom/a, že bych osobně přišla do styku s nemocným či pozitivním na Covid 19, a to nejen za posledních 14 dnů, ale i dříve,
- se cítím zcela zdrav/a, nemám žádné respirační problémy ani příznaky jako je rýma či kašel (a neměla jsem je ani po celou zimu).

b) V souvislosti s tímto plánovaným zdravotnickým či lékařským zákrokem:

vyjadřuji tato svoje konkrétní přání a žádám, abyste na ně brali ohledy v případě jakéhokoliv zákroku do mojí integrity v duchu mého práva svébytné bytosti“:

1. **Odmítám, aby mi byl jakkoliv omezen přívod čerstvého vzduchu rouškou, respirátorem nebo jinak.**
2. **Odmítám, aby mi byl v souvislosti s mám porodem mně (jako rodičce), anebo mému narozenému dítěti učiněn bez mého souhlasu test na covid-19 jiným než krevním testem.**
3.
4.
5.

c) S odkazem na § 91 občanského zákoníku tohoto mého prohlášení tímto **žádám, aby v případě, že nebudu sama schopna svobodně a informovaně rozhodovat o jakémkoliv zásahu do mojí integrity duše a těla v souvislosti s porodem mého třetího dítěte, a to zejména s ohledem na můj aktuální zdravotní stav před případným zákrokem, který by byl nutný v zájmu mého života a zdraví, anebo v zájmu života a zdraví mého dítěte, abyste za účelem poskytnutí svobodného a informovaného souhlasu kontaktovali a o všem informovali tuto moji blízkou osobu, pana/í**

....., tel:
....., č. OP, bydliště:
.....

kteřou za tímto v souladu s § 98 odst. 1 a 2 občanského zákoníku písemně k tomuto v plném rozsahu mých práv zplnomocňuji.

d) **Dovoluji si právně odůvodnit svůj postoj a jednání, kterým se odmítám podvolit nátlaku na „preventivní testování na onemocnění Covid“ a na „nařízené nošení respirátoru“ (jako ochranného prostředku), který mi osobně působí „vážné dýchací potíže“ a nepříznivě ovlivňuje můj život a ohrožuje moje celistvé zdraví“, jehož jsem nositelem a které mám v moci jenom já.**

e) **Současně se tímto právně odvolávám na svoje svrchované legitimní právo plynoucí z čl. 31 ústavní listiny práv a svobod „chránit si svoje zdraví v celé jeho integritě“ sám/a podle svého vědomí a svědomí s tím, že nikdo nemá právo výkon tohoto mého práva vylučovat a zakazovat a ani omezovat, pokud tak výslovně nedovoluje zákon (což nedovoluje).**

V, dne:.....

Úředně ověřený podpis:

.....
....., ověřený podpis pacienta

Úředně ověřený podpis zmocněnce pro komunikaci místo pacienta podle čl. II. odst. 4:

.....
....., status: status (manžel, rodič, druh/družka)

II. Vhled do mezinárodní ochrany svébytnosti, důstojnosti, integrity člověka a práv v souvislosti s aplikací biologie a medicíny podle mezinárodní úmluvy, kterou náš stát ratifikoval pod sdělením č. 96/2001 Sb.m.s. (tzv. úmluva o lidských právech a biomedicině)

- 1. Podle čl. 5 této mezinárodní úmluvy o biomedicině (která má podle čl. 10 naší Ústavy přednost před zákony, se kterými je v rozporu) právně platí, že „jakýkoliv zákrok v oblasti péče o zdraví, včetně vědeckého výzkumu, je možné provést jen za podmínky, že k němu dotčená osoba poskytla svůj svobodný a informovaný souhlas, který není ničím podmíněný a nebyl po ní vynucený“.**
- 2. Z čl. 2 této mezinárodní úmluvy pak také jasně vyplývá, že „zájmy a blaho lidské bytosti jsou nadřazeny zájmům společnosti nebo vědy.“**
- 3. Bez tohoto informovaného svobodného souhlasu je v duchu této úmluvy (jakož i podle § 99 občanského zákoníku) možné lékařský zákrok provést jen v krajním případě, kdy dotčená osoba nemůže s ohledem na svůj aktuální zdravotní stav poskytnout vědomě tento svůj souhlas a daný lékařský zákrok je prokazatelně nezbytný pro prospěch zdraví či zachování života dotčené osoby.**
- 4. Přitom je třeba v duchu čl. 9 této úmluvy „brát na zřetel dříve vyslovená přání dané osoby ohledně daného lékařského zákroku“, pokud se daná osoba, pokud se daná osoba nemůže k zákroku aktuálně svobodně vědomě vyjádřit těsně před provedením zákroku.**
- 5. Z čl. 10 úmluvy o biomedicině pak vyplývá právo člověka na ochranu soukromí ve vztahu k informacím o svém zdraví a právo znát veškeré informace shromažďované o jeho zdravotním stavu, jakož o právo vyjádřit přání nebýt o svém zdravotním stavu informován a být v tomto ohledu respektován.**
- 6. Podle § 91 občanského zákoníku pak právně platí, že „člověk je nedotknutelný a má právo na svoji integritu duše a těla“ v tom smyslu, že nikdo nesmí proti vůli (tj. bez písemného informovaného a svobodného souhlasu) dotčeného člověka zasahovat do jeho integrity vyjma případu, kdy je takový zásah ve prospěch osoby nutný v zájmu jeho života a zdraví. Zákonem požadovaný písemný souhlas k zásahu do integrity může podle § 93 až 98**

občanského zákoníku udělit namísto dotčené osoby také „zákonný zástupce, manžel, rodič nebo jiná osoba blízká, popř. osoba, která k tomu byla výslovně danou osobou písemně úředně zmocněna“.

7. V souladu s preambulí ústavního zákona č. 1/1993 Sb. (Ústavy) a č. 2/1993 Sb. (Ústavní listiny práv a svobod) a § 3 občanského zákoníku pak platí, že „každý má právo na ochranu svojí svébytnosti a důstojnosti včetně „nedotknutelnosti svobody a lidské integrity, jakož i na neporušitelnost přirozených práv a dalších hodnot s nimi spojených, mezi které patří mimo jiné i osobní čest a soukromí“.
8. Podle čl. 81 občanského zákoníku je právně chráněna „osobnost člověka včetně všech jeho přirozených práv“. Každý je povinen ctít svobodné rozhodnutí člověka žít podle svého. Ochrany požívají zejména život a důstojnost člověka, jeho zdraví a právo žít v příznivém životním prostředí, jeho vážnost, čest, soukromí a jeho projevy osobní povahy. Člověk, jehož osobnost byla dotčena, má podle § 82 občanského zákoníku právo domáhat se toho, aby bylo od neoprávněného zásahu upuštěno, nebo aby byl odstraněn jeho následek.
9. Člověk, jako suverénní/svébytná bytost, je plně odpovědný za svůj život a zdraví, což jasně plyne z § 3 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku.
10. Z čl. 31 svrchované ústavní listiny práv a svobod pak plyne „právo člověka na ochranu svého zdraví“, které v sobě zahrnuje právo chránit svoje zdraví způsobem, který odpovídá jeho vědomí a svědomí. Toto právo zahrnuje kompetenci člověka rozhodovat, jak svoje zdraví chce chránit proti jakýmkoliv škodlivým vlivům a faktorům, které jeho zdraví oslabují nebo v konečném důsledku poškozují či tak mohou učinit. Právo člověka na ochranu svého zdraví je právem komplexním a absolutním, tzn., že toto jeho právo zahrnuje jak právo na ochranu či aktivní obranu proti reálnému nebezpečí, jakož i právo svoje zdraví podporovat a pečovat o něj. Právo na ochranu zdraví v pozitivním smyslu tak spočívá v udržení či zachování přirozeného zdraví. V negativním smyslu pak spočívá ve vlastní ochraně či aktivní obraně proti všemu, co může zdraví člověka oslabit, poškodit či reálně ohrozit.
11. S ohledem na čl. 31 ústavní listiny Je to tedy **člověk (nikoliv stát), kdo má v duchu svojí vrozené svébytnosti a svobodné vůle** (se kterou nese v jednotě i osobní odpovědnost za svoje volby) **právo rozhodovat o svém životě a zdraví včetně toho, jakým způsobem se chce před jakýmkoliv onemocněním (tedy i Covid) chránit.** Toto svébytné a svrchované zákonné postavení občana v oblasti praktické aplikace medicíny a nadřazenost přirozeného a současně ústavního práva občana „na ochranu svého zdraví“ podpořené a posílené mezinárodní úmluvou o biomedicíně **nelze ignorovat, porušovat, ani ponižovat před zákonnou kompetencí státu chránit veřejné zdraví,** které nepatří mezi základní hodnoty našeho demokratického státu.
12. Podle čl. 2 odst. 4 Ústavy pak platí, že „každý občan může činit, co není zákonem zakázáno a nikdo nesmí být nucen činit, co zákon neukládá. V této souvislosti tedy žádný konkrétní zákon neukládá občanovi výslovnou zákonnou povinnost nosit roušku ani respirátor. Ani zákonnou povinnost nechat se zdravotně vyšetřit („otestovat na covid“) z tzv. „preventivních důvodů, tj. pokud není podezřelý z infekční nákazy, nebo netrpí-li hmotnými příznaky infekce“. Tuto povinnost stanovuje občanovi pouze podzákoné nařízení, resp. správní akt ministerstva zdravotnictví, který však právně zasahuje do kompetence člověka a výše uvedeného „ústavního práva občana stanoveného v čl. 31 ústavní listiny práv a svobod „chránit si svoje zdraví“ podle svého vlastního vědomí a svědomí“ (tedy nerespektuje naši Ústavu, Listinu základních práv a svobod, zákony ČR, ale také mezinárodní právo, zejména

Ženevskou konvencí, Norimberský kodex a Chartu pro lidská práva). **Povinné příkazování bez možnost práva odmítnout se podřídit nemá oporu v právním řádu a právně by vedlo k vyloučení výkonu tohoto práva člověka, jako svébytné bytosti, chránit si svoje zdraví podle svého vědomí a svědomí.** Nařizování jakékoliv ochrany dýchacích cest není také opodstatněno tím, že dle platných norem plynoucích ze zákonů ČR nebyly naplněny kvóty pro vyhlášení Pandemie, dokonce ani epidemie.

13. I když čl. 25 Úmluvy o biomedicíně připouští státům jistou možnost určitým způsobem omezit výkon práv a ochranných ustanovení úmluvy, pokud jsou nezbytná pro (i) v zájmu bezpečnosti obyvatelstva, (ii) prevenci trestné činnosti a (iii) ochranu veřejného zdraví, anebo (iv) ochranu práv a svobod jiných, s ohledem na „demokratické základy a klíčové hodnoty“, na kterých vznikl a existuje právní stát ČR (viz výše uvedený bod a), je potřeba jakékoliv omezování občana ve výkonu jeho ústavně zaručených práv a svobod vždy právně posuzovat ve vztahu k těmto našim „chráněným demokratickým základům a klíčovým hodnotám, které má stát primární povinnost vůči svému lidu chránit“. Z § 1 ústavního zákona o bezpečnosti a z preambulí našich klíčových ústavních zákonů listiny a ústavy je pak právně zřejmé, že mezi „klíčové hodnoty našeho státu“, které je stát povinen chránit nepatří ani „veřejné zdraví obyvatelstva podle zákona o veřejném zdraví“, ani „boj s epidemií Covid a její potírání“ a ani jiné metody či strategie, které v konečném důsledku ničí a poškozují zdraví a život obyvatelstva jako celek, anebo v plošném měřítku zasahuje násilně/direktivně do ústavně zaručených práv a svobod občanů, jakožto svébytných bytostí.

III. Vhled do klíčových hodnot a postavení svébytného člověka, na kterých staví demokratické základy ČR chráněné ústavními zákony

1. Z ústavního zákona č. 2/1993 Sb, listiny práv a svobod pak přímo z preambule plyne, že svrchovanost tohoto ústavního zákona, stejně jako přirozená práva člověka a lidská práva občana plynoucí z tohoto zákona jsou neporušitelná. V tomto ohledu pro přehlednost uvádím základní ustanovení tohoto svrchovaného zákona (ze kterého vyplývá svébytnost a svrchovanost občana ve vztahu ke státu, a naopak podřízenost státu k občanovi a statut „služby“ vůči svrchovanému lidu):
2. Občan má ústavní právo (které má vyšší právní sílu než zákon) odvolat se právně na tato relevantní ustanovení hlavních ústavních norem ČR chránících svébytnost, důstojnost, svobodu a integritu člověka a jeho svrchované postavení ve vztahu ke státu (na kterých stojí její ústavně chráněné demokratické základy a hodnoty), jež jsou uvedeny výše pod bodem a. jedná se zejména o tyto konkrétní body:
 - (i) čl. 2 odst. 4 Ústavy pak platí, že „každý občan může činit, co není zákonem zakázáno a nikdo nesmí být nucen činit, co zákon neukládá.“
 - (ii) Z ústavního zákona č. 2/1993 Sb., listiny práv a svobod pak přímo z preambule průkazně plyne, jednak **svrchovanost tohoto ústavního zákona nad ostatními zákony, jakož i neporušitelnost přirozených práv člověka, jakož i lidských práv občana plynoucích z tohoto zákona.** Níže jsou shrnuta základní a klíčová ustanovení tohoto svrchovaného zákona, ze kterých vyplývá „svébytnost a svrchovanost občana ve vztahu ke státu“, a naopak „podřízenost státu k občanovi a statut jeho služby vůči svrchovanému lidu:
 - Podle čl. 1 platí, že „**Lidé jsou svobodní a rovní v důstojnosti i v právech.** Základní práva a svobody jsou nezadatelné, nezcižitelné, nepromlčitelné a nezrušitelné“.

- Podle čl. 2 odst. 2 dále platí, že „**Každý může činit, co není zákonem zakázáno, a nikdo nesmí být nucen činit, co zákon neukládá**“.
- Kdežto „pro výkon státní moci platí podle čl. 2 odst. 2 přesně opačný princip, tzn. že „**státní moc lze uplatňovat jen v případech a v mezích stanovených zákonem, a to způsobem, který zákon stanoví**“.
- Podle čl. 2 odst. 2 pak platí, že „**stát je založen na demokratických hodnotách a nesmí se vázat ani na výlučnou ideologii, ani na náboženské vyznání**“ (v tomto případě tedy „Covidovou ideologii či jakoukoliv strategii spojenou s vedením boje proti epidemii nebo s agendou očkování proti Covid-19“).
- Dle § 3 odst. 3 právně platí, že „**nikomu nesmí být způsobena újma na právech pro uplatňování jeho základních práv a svobod**“.
- Dle čl. 4 odst. 1 pak plyne, že „**Povinnosti mohou být ukládány toliko na základě zákona a v jeho mezích a jen při zachování základních práv a svobod (tzn. že uložením zákonné povinnosti nelze vyloučit výkon lidského práva a svobody, pouze omezit, a to pouze v rámci mezí, které stanoví zákon.**
- Dle čl. 4 odst. 2 až 4 pak plyne, že **Meze základních práv a svobod mohou být za podmínek stanovených Listinou základních práv a svobod upraveny pouze zákonem. Zákonná omezení základních práv a svobod musí platit stejně pro všechny případy, které splňují stanovené podmínky. Při používání ustanovení o mezích základních práv a svobod musí být šetřeno jejich podstaty a smyslu. Taková omezení nesmějí být zneužívána k jiným účelům, než pro které byla stanovena**“.
- Ze samotné preambule našeho vrcholného ústavního zákona č. 1/1993 Sb., ústavy ČR, vyplývají obdobné hodnoty a principy jako z ústavní listiny práv a svobod. Těmito hodnotami jsou „**nedotknutelnost hodnot lidské důstojnosti a svobody**“ (kterou chrání úmluva o bio medicíně, ústava a ústavní listina práv a svobod) a dále „**budování svobodného a demokratického státu, který vznikl „na svrchovaném postavení lidu“ a „na úctě k lidským právům, na zásadách občanské společnosti, stejně jako na povinnosti všech občanů řídit se všemi osvědčenými principy právního státu**“.
- Z čl. 31 ústavní listiny jasně plyne je to člověk (nikoliv stát), kdo má v duchu svojí vrozené svébytnosti a svobodné vůle (se kterou nese v jednotě i osobní odpovědnost za svoje volby) právo rozhodovat o svém životě a zdraví včetně toho, **jakým způsobem se chce před jakýmkoliv onemocněním (tedy i Covid) chránit**. Toto svébytné a svrchované zákonné postavení občana v oblasti praktické aplikace medicíny a nadřazenost přirozeného a současně ústavního práva občana „na ochranu svého zdraví“ podpořené a posílené mezinárodní úmluvou o biomedicíně nelze ignorovat, porušovat, ani ponižovat před zákonnou kompetencí státu chránit tzv. „veřejné zdraví“ podle zákona o veřejném zdraví (které nepatří mezi základní hodnoty našeho demokratického státu ve smyslu zejména § 1 ústavního zákona o bezpečnosti a preambule ústavy a ústavní listiny práv a svobod).

IV. Klíčové právní závěry plynoucí z platné klíčové legislativy a právem chráněných demokratických základů a hodnot ČR (podrobně rozpracováno v manuálu pro člověka svébytnou bytost)

1. Člověk má mezinárodní úmluvou podložené „ústavní právo“ nepodstoupit či odmítnout takový zákrok či medicínskou metodu, jež se neslučuje s jeho vlastním přesvědčením, vědomím a svědomím.

2. **Stejně tak má člověk, jako svébytná bytost, právo nepodvolit se příkazu jakékoliv jiné osoby, pokud splnění takového příkazu člověku brání ve výkonu jeho svébytného a ústavně zaručeného „práva chránit si svoje zdraví“ svébytně podle svého vědomí a svědomí (čl. 31 LPS), popř. ho ve svobodném výkonu omezuje nelegitimním způsobem, který překračuje zákonem dovolené meze pro omezení výkonu ústavního práva a svobody, anebo by si tím přivodil újmu na svém zdraví či životě.**
3. **Uložení povinnosti nesmí v duchu čl. 4 odst. 1 a čl. 3 ústavní listiny práv a svobod vylučovat výkon ústavně zaručeného práva a svobody člověka, který je ve svém postavení ke státu svébytný a svrchovaný.**
4. **Stejně nelze člověku způsobit újmu na jeho právech za to, že ve vztahu k nařízené povinnosti uplatňuje svoje ústavně zaručená základní práva a svobody (čl. 3 odst. 3 listiny práva a svobod), pokud konkrétní zákon (který v duchu čl. 2 odst. 2 a 3 a čl. 4 odst. 1, 2 a 4 listiny zákonnou povinnost člověku ukládá) nestanoví výslovně jasné meze, jakým způsobem lze výkon konkrétní práva ve spojení s danou povinností omezit.**
5. **Povinné přikazování kýmkoliv (ve vztahu ke člověku, který je svrchovaný a svébytný), které se děje nelegitimně tak, že si po člověku vynucuje jeho souhlas se zdravotním zákrokem do jeho integrity, anebo nad dovolený zákonný rámec omezuje, anebo dokonce vylučuje jeho kompetenci vykonávat svoje svrchovaná práva, popř. právo odmítnout podřídit se příkazu (pokud by jeho splněním došlo k ohrožení či poškozování života nebo jeho zdraví v celé jeho integritě, anebo k faktickému vyloučení výkonu ústavně zaručených svrchovaných lidských práv a svobod plynoucích z ústavní listiny práv a svobod), nemá právní oporu ani v mezinárodních úmluvách, ani v demokratických základech a hodnotách, na kterých ČR vznikla a existuje, ani v samotných platných normách.**
6. **Nařizování nejrůznějších preventivních zdravotních zákroků na bázi plošných nařízení vlády či opatření orgánů státní správy ve smyslu čl. 2 odst. 1 a 2 Listiny práv a svobod je právně nepřijatelné, pokud takové nařízení fakticky vylučuje výkon svrchovaného „práva člověka, jako svébytné bytosti „chránit si svoje zdraví podle svého vědomí a svědomí v duchu čl. 31 listiny práv a svobod“, popř. výkon dalších svrchovaných práv plynoucích z této listiny. Nařizování jakékoliv ochrany dýchacích cest není věcně opodstatněno mimo jiné také tím, že dle platných norem plynoucích ze zákonů ČR nebyly naplněny kvóty pro vyhlášení Pandemie, dokonce ani epidemie.**
7. **Člověk je „svébytná a důstojná bytost“, která není povinna nechat si chránit svoje vlastní zdraví jinou osobou, ani se podrobovat jakýmkoliv lékařským, medicinským, léčebným nebo vědeckým (pokusným) zákrokům či zdravotnickým procedurám (mezi které patří i „preventivní testování na Covid“ a „preventivní očkování proti Covid“), pokud mu to jako „zákonnou povinnost přímo a výslovně neukládá zákon. Přičemž současně platí, že tato zákonná povinnost nesmí současně právně kolidovat (i) s obsahem mezinárodní úmluvy o biomedicíně“ (která má přednost před zákonem), ani demokratickými základy a hodnotami našeho právního státu ČR (jejichž naplňování a ochrana má právně přednost před vedením boje s epidemií Covid zvláště, když tato strategie poškozují život a zdraví lidu jako celku) a v neposlední řadě (iii) člověk, jako svébytná bytost, nemá současně proti dané zákonné povinnosti právo vyšší právní síly „konat svobodně a svébytně tak, že tuto povinnost či příkaz splnit nemusí.**

V) Upozornění na možné právní následky či důsledky spojené s nerespektováním svrchovaného svébytného postavení občana a jeho ústavně zaručených práv a svobod

1. Nerespektování výše uvedených práv a svobod občana, jako svébytného člověka, které vyplývají z právně nadřazené mezinárodní úmluvy o biomedicině a dále ústavních zákonů, stejně jako jakékoliv vynucení splnění mimořádných opatření proti vůli člověka **nelze právně podložit ani nově přijatým zákonem č. 94/2021 Sb., zákon o mimořádných opatřeních při epidemii onemocnění Covid-19 a o změně některých zákonů („dále jen protiepidemický zákon“), jehož právní síla je nižší než uvedené právní normy, které jsou součástí právního pořádku ČR.**
2. Pokud by k porušování uvedených práv a svobod došlo, anebo by byla mimořádná opatření vydaná podle krizového zákona či proti epidemického zákona vynucována proti vůli člověka, **jednalo by se s největší právní pravděpodobností o protiprávní jednání, které je právně v rozporu se samotným „svrchovaným principem „svébytnosti člověka“ a jeho kompetencí svobodně rozhodovat o svém životě a zdraví v duchu demokratických základů našeho právního státu (které mají právní oporu v mezinárodní úmluvě o biomedicině a které chrání ústavní zákony ČR, zejména pak ústavní zákon o bezpečnosti č. 110/1998 Sb., ústava č. 1/1993 Sb., ústavní listina práv a svobod č. 2/1993 Sb.).**
3. **Mezinárodní smlouvami, jakož i ústavními zákony zaručená práva a svobody člověka jsou pod ochranou soudní moci (§ čl. 4 Ústavy).**
4. **V případě, že osoba utrpěla újmu způsobenou zákrokem do svojí integrity, má takováto osoba právní nárok na spravedlivou náhradu škodu dle příslušných platných právních předpisů (čl. 24 Úmluvy o biomedicině).**
5. **Protiprávní jednání nepožívá právní ochrany v tom smyslu, že nikdo nesmí těžit ze svého protiprávního či nepoctivého jednání (činu). Nikdo nesmí těžit ani z protiprávního stavu, který sám svým jednáním vyvolal, anebo nad kterým má kontrolu (§ 6 občanského zákoníku). Stejně tak „zjevné zneužití svého práva“ nepožívá právní ochrany (§ 8 občanského zákoníku).**
6. **Zákonná ustanovení týkající se „individuálního řešení právních nároků na náhrady škody“ v souvislosti s provedený lékařským či medicínským zákrokem do integrity člověka upravuje zejména §§ 2894 až 2971 občanského zákoníku.**
7. **V případě, kdy je člověk nucen ze strany jiné fyzické osoby k tomu, aby se proti svojí vůli podřídil splnění jeho direktivního příkazu jako je „nošení respirátoru“ nebo „testování“ na onemocnění Covid, a to pod pohrůzkou újmy (jako je ztráta zaměstnání), může se takový člověk v duchu svého svébytného svrchovaného postavení a svých legitimních přirozených a ústavně garantovaných práv („právo na ochranu svého zdraví a ochranu svojí integrity“) právně nadřazených tomuto zákonu legitimně bránit. A to buď podáním soudní žaloby na ochranu osobnosti nebo soudní žaloby příkazující zdržet se nátlaku a jednání, kterým protiprávně zasahuje do výkonu jeho práv.**
8. **Anebo se může případně bránit podáním trestního oznámení podaným na danou osobu pro podezření ze spáchání trestného činu útlatku podle § 164 trestního zákoníku (zákonu č. 40/2009 Sb.), anebo vydírání podle § 175 trestního zákoníku.**

9. V případě, kdy by došlo k neoprávněnému odebrání tkání a orgánů v rozporu s jiným právním předpisem (kterým může být některý z výše zmíněných předpisů), osoba, která provede jiné osobě protiprávní odběr tkáně, buňky nebo orgánu, se dopustí trestného činu podle § 164, popř. § 165 trestního zákoníku, pokud za odběr poskytne tomu, kdo ho provede, úplatu.

Citace § 164 trestního zákoníku – Útisk

(1) Kdo jiného nutí, zneužívaje jeho tísně nebo závislosti, aby něco konal, opominul nebo trpěl, bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok nebo zákazem činnosti.

(2) Odnětím svobody na šest měsíců až tři léta bude pachatel potrestán,

a) způsobí-li činem uvedeným v odstavci 1 značnou škodu, nebo

b) spáchá-li takový čin v úmyslu získat pro sebe nebo pro jiného značný prospěch.

(3) Odnětím svobody na jeden rok až pět let nebo peněžitým trestem bude pachatel potrestán,

a) způsobí-li činem uvedeným v odstavci 1 škodu velkého rozsahu, nebo

Citace § 175 trestního zákoníku - Vydírání

(1) Kdo jiného násilím, pohrůzkou násilí nebo pohrůzkou jiné těžké újmy nutí, aby něco konal, opominul nebo trpěl, bude potrestán odnětím svobody na šest měsíců až čtyři léta nebo peněžitým trestem.

(2) Odnětím svobody na dvě léta až osm let bude pachatel potrestán,

a) spáchá-li čin uvedený v odstavci 1 jako člen organizované skupiny,

b) spáchá-li takový čin nejméně se dvěma osobami,

c) spáchá-li takový čin se zbraní,

d) způsobí-li takovým činem značnou škodu,

e) spáchá-li takový čin na svědkovi, znalci nebo tlumočnickovi v souvislosti s výkonem jejich povinnosti, nebo

f) spáchá-li takový čin na jiném pro jeho skutečnou nebo domnělou rasu, příslušnost k etnické skupině, národnost, politické přesvědčení, vyznání nebo proto, že je skutečně nebo domněle bez vyznání.

(3) Odnětím svobody na pět až dvanáct let bude pachatel potrestán,

a) způsobí-li takovým činem těžkou újmu na zdraví,

b) spáchá-li takový čin v úmyslu umožnit nebo usnadnit spáchání teroristického trestného činu, trestného činu financování terorismu (§ 312d) nebo vyhrožování teroristickým trestným činem (§ 312f), nebo

VI. Vzorové doporučené znění pro „Oznámení o uplatnění výhrady svědomí a žádost o informace před provedením povinného testování“

Já, jméno a příjmení, dat. nar. XXXXXX, tímto odmítám podrobit se testování dle mimořádného opatření Ministerstva zdravotnictví České republiky č. j.: MZDR 47828/2020-16/MIN/KAN proto, že **toto testování i opatření je v zásadním rozporu s mým svědomím a vylučuje výkon mého „ústavního práva na ochranu zdraví“, které plyne z § 31 ústavní listiny práv a svobod.**

Celý dospělý život usiluji o to, abych žil/a, jakož i moje děti a další generace ve spravedlivém světě, ve kterém jsou chráněny jako nejvyšší hodnoty „svébytnost a důstojnost člověka včetně jeho integrity ducha-duše-těla“, „samostatnost, tvořivost a soběstačnost člověka“, „svoboda a svobodná volba a

s nimi propojená „spravedlivé nesení osobní odpovědnosti za následky vzniklé ve spojení s touto svobodnou volbou“.

Jsem přesvědčen/a, že nikdo nemá právo donucovat jiného člověka činit cokoli, co je proti jeho vlastnímu vědomí a svědomí, co může poškozovat či být škodlivé pro jeho život nebo proti jeho zdraví, co je pro člověka z jeho vrozené podstaty nepřirozené, anebo co koliduje či nerespektuje vrozená nebo legitimní práva člověka.

Zastávám názor, že každý (včetně státní činitelů) je povinen respektovat vrozená/přirozená práva člověka a občanská práva a svobody a v jejich mezích respektovat všechny právní normy včetně mezinárodních úmluv, a to podle jejich postavení v řádu a jejich právní síly.

Podrobením se nařízenému testování může být toto mé úsilí a můj postoj k životu vážně ohrožen či pokřiven. Navíc bych se jím zpronevěřil/a ve vztahu k vlastnímu svědomí, a to zejména z následujících důvodů:

- jak vyplývá z veřejně dostupných informací, prostředky, používané k tomuto testování, nelze považovat za prostředky, které jsou schopny diagnostikovat onemocnění COVID-19
- náklady na provádění plošného testování již nyní dosahují mnohamiliardových částek a jejich vynakládání zásadním způsobem zatíží naše děti
- výsledky testování lze zneužít k dalšímu omezování občanských práv a svobod jejich chybnou interpretací, již jsme svědky v posledních mnoha měsících
- odůvodnění předmětného opatření vnímám jako nedostatečné pro to, aby mohlo zásah do mého práva na svobodu svědomí dle čl. 15 odst. 1 Listiny základních práv a svobod ospravedlnit
- testování navíc může vést k omezení mých dalších práv, jakým je například právo na svébytnost a důstojnost, nedotknutelnost osoby, osobní svobodu, právo na ochranu zdraví, právo na práci, jakož i dalších práv garantovaných Listinou základních práv a svobod, a to bez ospravedlnitelného důvodu a nad rámec zákonem dovolených mezí.

Jsem dále přesvědčen/a, že tímto způsobem nařízené testování je v rozporu i s dalšími mými právy, například právy zaručenými Úmluvou na ochranu lidských práv a důstojnosti lidské bytosti v souvislosti s aplikací biologie a medicíny: Úmluva o lidských právech a biomedicíně, vyhlášené pod č. 96/2001 Sb. m. s..

Čestně prohlašuji, že nevykazuji žádné příznaky onemocnění COVID-19 ani jiného respiračního onemocnění, ani neznám jiný důvod, pro který bych mohl/a tímto onemocněním trpět, příp. pro který bych mohl/a toto onemocnění šířit.

V případě, že budete nadále trvat na „provedení testu na Covid“, žádám o poskytnutí následujících informací, bez kterých nemohu poskytnout svůj svobodný informovaný souhlas se zdravotnickým zákrokem, v rámci kterého dochází k odběru tkáně a buněk podle zákona č. 285/2002 Sb., o darování, odběrech a transplantacích tkání a orgánů a o změně některých zákonů (dále jen „Transplantační zákon“). Podle kterého odběr nelze provést, pokud by provedení odběru mohlo vážným způsobem ohrozit zdraví nebo život dárce a dárce k němu nedá svůj svobodný informovaný souhlas.

1. Přesný název testu
2. Výrobce testu
3. Jakou hodnotu výrobce uvádí pro:
 - a. Senzitivitu testu:
 - b. Specificitu testu:

4. Je test určený (podle údajů výrobce v návodu k testu) pro testování bezpříznakových jedinců, tedy osob bez symptomů onemocnění COVID-19
 - a. ANO, test je určený pro testování bezpříznakových jedinců
 - b. NE, test je určený pro testování jedinců s příznaky nebo podezřením na COVID-19
 - c. Neuvedeno
5. Uvádí výrobce, že pozitivní výsledek testu znamená přítomnost viru SARS-CoV-2?
6. Podmiňuje výrobce stanovení konečné diagnózy COVID-19 zhodnocením klinického stavu testovaného a zhodnocení dalších diagnostických informací?
7. Jak bude naloženo s mým odebraným biologickým materiálem?
8. Mohu si vybrat konkrétní způsob či alternativní typ pro „otestování na Covid“ (test na sliny, krevní test), když výslovně nesouhlasím s tzv. „PCR testem“ nebo „antigenním testem“, které jsou bolestivým zákrokem a zasahují do mé integrity?

Nebudou-li mi tyto informace předloženy, mám za to, že nejsou splněny podmínky proto, abych o svém „otestování na Covid“ vůbec uvažoval/a.

Dne 2021

_____ podpis